

(כ) ויאמר ה' סלחתי בדברך: (כא) ואולם חי אני וימלא כבוד ה' את כל הארץ: (כב) כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: (כג) אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה:

ב. יחזקאל | פרק כ'

(כב) והשבתי את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם: (כג) גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות:

ג. תהלים | פרק ק"ו

(כד) וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו: (כה) וירגנו באהליהם לא שמעו בקול ה': (כו) וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: (כז) ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות:

ד. יחזקאל | פרק ל"ו

(טז) ויהי דבר ה' אלי לאמר: (יז) בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרבם ובעלילותם בטמאת הנדה היתה דרבם לפני: (יח) ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה: (יט) ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות בדרבם ובעלילותם שפטתים: (כ) ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם ה' אלה ומארצו יצאו: (כא) ואחמל על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה: ס (כב) לכן אמר לבית ישראל בזה אמר אדני ה' לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם: (כג) וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני ה' נאם אדני ה' בהקדשי בכם לעיניהם: (כד) ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מפל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם: (כה) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מפל טמאותיכם ומפל גלוליותם אטהר אתכם: (כו) ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרת את לב האבן משרבכם ונתתי לכם לב בשרי: (כז) ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: (כח) וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: (כט) והושעתי אתכם מפל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרבייתי אתו ולא אתן עליכם רעב: (ל) והרבייתי את פרי העץ ותגובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: (לא) וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם: (לב) לא למענכם אני עשה נאם אדני ה' וידע לכם בושו והקלמו מדרכיכם בית ישראל: ס

מדינת ישראל

קידוש השם או חיילי השם?

ה. פסיקתא זוטרתא | שלח קז:

ואולם חי אני וימלא כבוד ה' את כל הארץ. אלו ישראל שנקראו כבוד ה' שנאמר (ישעיה מג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו. מיכן שנגזרה גזרה על ישראל שיהו גולים בין אומות העולם וכן אמר דוד (תהלים קו) וישא ידו להם להפיל אותם במדבר וגו'. ד"א ואולם חי אני וימלא כבוד וגו'. כי מתוך שישאל חוטאין לפני ואני סולח להם ימלא כבוד ה' את כל הארץ שיהו אומות העולם אומרים (שם קמד) אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו:

ו. דברים | פרק כ"ט

(כג) ויאמרו כל הגוים על מה עשה ה' בכם לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: (כד) ויאמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבתם אשר ברת עמם בהוציא אותם מארץ מצרים:

ז. רמב"ן | שמות י"ג, ט"ז

ומן הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים שהם יסוד התורה כלה, שאין לאדם חלק בתורה משה רבינו עד שנאמין בכל דבריו ומקרינו שכלל נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין בנסים בין ביחוד, אלא אם ישעה הנאות ילחמו שכוונו, ואם יעצור עליהם וכרתו עשו, הכל בגזרת עליון כאשר הזכרתי כבר (בראשית יז א, ולעיל ו ז). ויתפרסמו הנסים הנסתרים צעין הנסים כאשר יצא ציעודי התורה צעין הברכות והקללות, כמו שאמר הכתוב (דברים כט כג כד) ואמרו כל הגוים על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת, ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבותם, שיתפרסם הדבר לכל האומות שהוא מאלת ה' שנושם. ואמר בקיום וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו מנן. ועוד אפרש זה בעזרת השם (ויקרא כו יא):

יב. במדבר רבה | ב', ט"ו

משל למלך שגירש את אשתו והלך לזהבי וצווה עליו לעשות תכשיט זהב לאשתו. שמע אוהבו של מלך, הלך למלכה ואמר לה, אל תיראי, כי המלך ודאי יחזירך, כי אנכי שמעתי שאמר לזהבי לעשות עבורך תכשיט. כך ידמיהו עומד ומוכיח לישראל ואומר 'מצפון תפתח הרעה' (ידמיהו א, יג) ומפסיק באמצע ואומר 'כה אמר ה' זכרתי לך חסד ועוריק' וכו' 'קדש ישראל לה' ראשית תבואתו.

יג. רשות לחתן בראשית

על זה מתכיפים השלמה להתחלה בתדירה, כדי שלא ירגיל בעם זו לשקרה

יד. רמב"ם | הלכות מלכים פרק י"א

ד. ... אף ישוע הנצרי שדמה שיהיה משיח ונהרג בבית דין, כבר נתנבא בו הניאל שנאמר ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו. וכי יש מכשול גדול מזה. שכל הנביאים דברו שהמשיח גואל ישראל ומושיעם ומקבץ נדחיהם ומחזק מצותן. וזה גרם לאבד ישראל בהרב ולפור שאריתם ולהשפילם ולהחליף התורה ולהטעות רוב העולם לעבוד אלוה מבלעדי ה'. אבל מחשבות בורא עולם אינו כח באדם להשיגם כי לא דרכינו דרכיו ולא מחשבותינו מחשבותיו. וכל הדברים האלו של ישוע הנצרי ושל זה הישמעאלי שעמד אחריו אינו אלא לישר דרך למלך המשיח ולתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד. שני' כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד. כיצד. כבר נתמלא העולם כולו מדברי המשיח ומדברי התורה ומדברי המצוות ופשטו דברים אלו באיים רחוקים ובעמים רבים ערלי לב והם נושאים ונותנים בדברים אלו ובמצוות התורה אלו אומרים מצוות אלו אמת היו וכבר בטלו בזמן הזה ולא היו נוהגות לדורות ואילו אומרים דברים נסתרות יש בהם ואינן כפשוטן וכבר בא משיח וגלה נסתריהם. וכשיעמוד המלך המשיח באמת ויצליח וירום וינשא מיד הם כולן חוזרין ויודעים ששקר נחלו אבותיהם ושנביאיהם ואבותיהם הטעום.

טו. אור החיים | ויקרא כ"ה, כ"ח

(כח) ואומרו ואם לא מצאה ידו די השיב. פירוש אם יראה האדון כי אין כח בעם לסבול חבלים עוד ורבו חובותיהם למעלה ראש ואפס בהם כח הסבל, והיה ממכרו עד שנת היובל שהוא זמן המוגבל לגאולה בעתה, ואז ויצא ביובל ושב לאחוזתו כי קץ הגלות ישנו אפילו יהיו ישראל רשעים גמורים ח"ו:

טז.

הנקמה תהיה אין סופית. לעולם לא תהיה להם מדינה וגם לא בית מקדש... ה' הוא שפיזר אותם... היהודים יהיו משועבדים לעולם... אלקים שונא את היהודים ושנא אותם מאז ומתמיד (יוחן כריסטוסמוס, בישוף ופטריוארך מאבות הכנסייה מהמאה הרביעית).

ח. רמב"ן | דברים ל"ב, מ'

השירה הזאת ... היא שטר עדות שנעשה הרעות ונוכל, ושהוא ית' יעשה צנו צחוכחות חינה אך לא ישנית זכרנו ... אם כן השירה הזאת הנעטה מנזלרת בגאולה העתידה על כורחן של מניין

ט. רמב"ן | בראשית כ"ב, ט"ז

והנה הוצענו שלא יגרום שום חטא שיכזה זרעו או שיפול ציד אויביו ולא יקום. והנה זו הנעטה שלימה בגאולה העתידה לנו.

י. רמב"ן | ספר הגאולה, עמ' רס"ג

הנה משה אדוננו ע"ה מזהיר אותנו בכל מיני התראה ואזהרה המפחידנו בכל עניין פחד ואימה ככל הבאות עלינו, ויותר מהמה לא התרה בנו מעולם [ולא איים] שאם נאריך לחטוא שיחליף אותנו באומה אחרת או ישכח אותנו לגמרי, ולא נכרת הברית אשר בינינו ובין אלהינו בקבלת תורתו על התנאי הזה [...] לא כאשר משיבים עלינו רבים כגון המינים הפורקים עול ועם נבל נברא יהלל ויתר הדתות.

יא. סוכה לה:

תרומה טמאה פסולה: דלית בה היתר אכילה: יושל תרומה טהורה לא יושל: פלוגי בה ר' אמי ור' אסי חד אמר ימפני שמכשירה וחד אמר מפני שמפסידה מאי בנייהו כגון שקרא עליה שם חוץ מקליפתה חיצונה למ"ד מפני שמכשירה איכא למ"ד מפני שמפסידה ליכא: יואם נטל כשרה: למ"ד מפני שאין בה היתר אכילה הרי יש בה היתר אכילה למ"ד לפי שאין בה דין ממון הרי יש בה דין ממון:

הרי יש

